

РЕШЕНИЕ

№ 4217

гр. София, 15.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.12.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Влатова

Мартин Аврамов

като разглежда дело номер **5453** по описа за **2010** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на О. А. Г. от гр.С., срещу Решение от 15.05.2010 година, постановено по н.а.х.д.№14085/2008 година по описа на СРС,93 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №ЗД0534/07.11.2008 година, издадено от Директора на Столична РИОКОЗ, с което на О. А. Г. за извършени от нея нарушения на чл.23,ал.1,т.2 и чл.10,чл.31 от Наредба №15 за хигиенните изисквания към бръснарските,фризьорските и козметичните салони и чл.5,т.1 от Наредба №15 за здравните изисквания към лицата, работещи в детските заведения, специализираните институции за деца и възрастни, водоснабдителните обекти,предприятията,които произвеждат или търгуват с храна, бръснарските,фризьорските и козметичните салони са наложени три административни наказания- глоба в размер на по 200 лева за всяко едно от нарушенията.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение.Твърди се,че съдът не е изяснил фактическата обстановка и е дал вяра само и единствено на отразеното в наказателното постановление и на актосъставителя, като по време на проверката в салона е бил провеждан изпит на фризьорка и същата е управител на салона, а не козметичка или фризьорка. Искане се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание,касаторът-О. А. Г.,редовно и своевременно призована, се явява лично и поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по касация-Столична РИОКОЗ,редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на С.-прокурор Д.изразява становище за неоснователност на

касационната жалба и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Административен съд-С.-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

Фактическата обстановка, възприета от районния съд и подкрепяща се от събраните по делото доказателства,се споделя от настоящата инстанция, кат същата намира за ненужно да я преповтаря. Неоснователно е твърдението на касатора, че СРС е изградил фактическата обстановка само и единствено върху отразеното в акта и в наказателното постановление ,защото на първо място СРС е събрал всички допустими и относими доказателства и то по линия на служебното начало. На второ място, касаторът в производството пред СРС е бездействал и не е посочил никакви доказателства ,които иска да бъдат събрани, при което е недопустимо никой да черпи права от собственото си неправомерно поведение и да се приписват нарушения на съда, които се дължат на пропуск на самата страна.

Въз основа на правилно изяснена фактическа обстановка, обосновано СРС е приел, че касаторът е осъществил посочените и в акта, и в наказателното постановление административни нарушения на чл.5,т.1 от Наредба № 15/27.06.2006 година за здравните изисквания към лицата,работещи в детските заведения,специализираните институции за деца и възрастни,водоснабдителните обекти и предприятията ,които произвеждат или търгуват с храни, бръснарските и фризьорските и козметичните салони ,вменяваща в задължение на лицата по чл.1,ал.1 от Наредбата, работещи в:детските заведения (детски ясли и детски градини) и специализираните заведения за отглеждане, пребиваване и възпитание на деца, специализираните институции за възрастни,водоснабдителните съоръжения и обекти - помпени и пречиствателни станции, резервоари, хлораторни, водопроводни мрежи (отнася се за лицата, които при ремонтни и аварийни дейности имат пряк контакт с питейната вода) и санитарно-охранителни зони на водоизточниците,предприятията (обекти), които произвеждат и/или търгуват с храни и бръснарските, фризьорските и козметичните салони веднъж годишно да бъдат подложени на Периодични медицински прегледи и изследвания, които включват веднъж годишно преглед от ОПЛ на кожа, окосмени части на тялото и лигавици и преглед от дерматолог при съмнение за заразно заболяване - за всички лица, работещи в обектите по чл.1,ал.1 от Наредбата ,като в случая от събраните по делото доказателства е видно, че касаторът е бил на такъв периодичен медицински преглед на 09.10.2007 година, към която дата е заверена и здравната и книжка. Към датата на извършване на проверката и установяване на нарушението-22.10.2008 година е безспорно, че едногодишният срок за извършване на периодичен медицински преглед на касатора е изтекъл,при което абсолютно неоснователен и неподкрепен с никакви доказателства е доводът на касатора ,че едногодишният срок все още не е изтекъл за задължителен периодичен медицински преглед.Неоснователен е доводът на касатора,че разпоредбата на чл.5,ал.1 от Наредбата касае само и единствено лицата, които работят по трудово и гражданско правоотношение, а не касае лицата като нея- управител на фризьорски салон, защото при казаното по горе, разпоредбата на чл.1 от Наредбата изобщо не прави разлика лицата по силата на какво правоотношение полагат труд, а касае изобщо всички лица, работещи във фризьорски и бръснарски салони, в това число и управителите им.

От събраните по делото доказателства също е безспорно установено, че касаторът е извършил и останалите, посочени в акта и в наказателното постановление административни нарушения-на чл.10 от Наредбата за хигиенните изисквания към бръснарските, фризьорските и козметичните салони, вменяваща в задължение във всеки козметичен и фризьорски салон в зависимост от броя на работните места в салона да има и да е обзаведен с достатъчно инструменти, апаратура, козметични, тоалетни, кръвоспиращи и дезинфекционни средства и спешна аптечка/като в случая в салона на касатора не е имало осигурена спешна аптечка със

съдържащи се в нея кръвоспиращи и дезинфектиращи средства и превързочни материали/ левкопласт, памук, марля,/, на разпоредбата на чл.23, ал.1 и ал.2 от Наредбата, вменяваща в задължение всички инструменти и прибори в салоните след всяка употреба задължително да се измиват със сапунен разтвор и се дезинфектират, като ножиците, пиличките, ножичките, ножчетата и други за маникюр и педикюр, гребените, четките за бръснене, четките за парафин и четчиците за боядисване и гримиране се накисват 60 минути в 3% разтвор от хлорин или 30 минути в 4% разтвор от дезинфект, а машинките за стригане на коса и пинсетите се обтриват с памук, напоен в 4% разтвор от дезинфект В/ като в случая всички четки за сешоар са били силно замърсени, непочистени от косми и неизмити със сапунен разтвор и дезинфектанти/ и на чл.31 от Наредбата вменяваща в задължение на всички работещи да имат редовно заверени лични здравни книжки, които се съхраняват от отговорника на салона или от заместника му (определени със заповед на ръководството), което при казаното по-горе не е било налице, защото здравната книжка на касатора не е била заверена. Неоснователен е доводът на касатора, че тя не е била работник, а управител и по тази причина не следва да носи отговорност, защото по силата на параграф 4 от ПЗР на цитираната Наредба от 1987 година е предвидено, че отговорност за спазването на наредбата носят ръководителите на стопанските организации, отговорниците на салоните и работещите в тях. Неоснователен и неподкрепен с никакви доказателства е доводът на касатора, че е провеждало обучения на друга фризьорка в салона и тя не е отговорна за извършените нарушения, защото на първо място, този довод е развит и изтъкнат едва в касационното производство. На второ място, никъде нито в хода на административно-наказателното производство, нито в хода на съдебното пред СРС е навела или посочила довод в тази насока. На следващо място, дири и да се приеме, че в действителност се е провеждало обучение в салона на касатора, то на по-силно основание е било задължително и правно наложително да бъдат спазени всички хигиенни изисквания в салона, като наличието на „обучение” не освобождава самия касатор в качеството му на управител на салона да не спазва вменените му задължения по подзаконовите нормативни актове. При отмерване на наказанието, административно наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършените нарушения, подбудите за тяхното извършване и е наложил санкции в предвидения от закона минимум за всяко едно от извършените нарушения – по 200 лева. Така определените наказания са справедливи и съответни на извършеното нарушение, и ще допринесат за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН, и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение в тази част, което следва да бъде оставено в сила, а предявената жалба като неоснователна – оставена без уважение.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд С.-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 15.05.2010 година, постановено по н.а.х.д. №14085/2008 година по описа на СРС, 93 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

